

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia SO (del.) Tomasz Pintara

Protokolant: st. sekr. sąd. Izabela Olszycka – Słoka

przy udziale Prokuratora Katarzyny Durzyńskiej

po rozpoznaniu

w sprawie **R. J. (1)**

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 4 czerwca 2020 r.

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw oraz § 19 pkt 3 i § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2019 roku, poz. 18)

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. M. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) zł tytułem wynagrodzenia za udzielenie skazanemu pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwolnić skazanego od obowiązku uiszczenia kosztów związanych z postępowaniem przed sądem II instancji.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne.

Wbrew stawianym przez obrońcę zarzutom, sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz słusznie uznał, że brak jest podstaw aby sformułować dodatnią prognozę kryminologiczno-społeczną w stosunku do R. J.. Ocena ta w pełni odpowiada wymogom stawianym przez art. 7 kpk i nie stanowi jego naruszenia.

Skazany w trakcie odbywania kary był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, kare odbywa w programie (...), krytycznie wypowiada się na temat popełnionych czynów, a jego zachowanie w izolacji generalnie jest oceniane jako pozytywne, jednak okoliczność ta stanowi tylko jedną z przesłanek, jakie bada sąd procedujący w przedmiocie warunkowego zwolnienia i sama w sobie nie może jeszcze przesądzać o zastosowaniu tej instytucji wobec skazanego.

Sąd odwoławczy dostrzega, że skazany czyni postępy w procesie resocjalizacji, jednak analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zupełnie nie sprawdza się w warunkach wolnościowych, gdyż już od długiego czasu wchodzi w konflikty z prawem. Skazany kilkanaście razy ponosił odpowiedzialność karną. Korzystał pięciokrotnie z warunkowego zawieszenia wykonania kary, umożliwiono mu także odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Mimo to nie dokonał on wglądu w swoje postępowanie i wciąż sukcesywnie popełniał kolejne

przestępstwa. Fakt ten powoduje, iż obecne postawy R. J. winny być oceniane ze znaczną dozą ostrożności, ponieważ dowiódł on, że nie potrafi należycie wykorzystać zaoferowanych szans. Ponadto – jak trafnie dostrzegł sąd meriti – skazany w dalszym ciągu ma do zrealizowania zadania wyznaczone w programie indywidualnego oddziaływania. W trakcie odbywania kary nie korzystał dotąd z przepustek i widzeń poza zakładem karnym, a więc jego zachowanie na wolności nie zostało zweryfikowane. Nie stawiał się nadto dobrowolnie do jednostki penitencjarnej celem odbycia orzeczonej kary.

Reasumując – sąd odwoławczy nie podzielił stanowiska skarżącej, zgodnie z którym w stosunku do R. J. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczno-społeczna.

Wysokość wynagrodzenia obrońcy z urzędu została zasądzona zgodnie z powołanymi wyżej przepisami rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości i odpowiada nakładowi jej pracy. Skazany był reprezentowany przez obrońcę z urzędu w toku postępowania odwoławczego, a zatem Sąd Apelacyjny zasądził na jego rzecz kwotę wynagrodzenia, zgodnie z § 4 ust. 1 i 3 i § 19 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 roku, poz. 18).

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych za niniejsze postępowanie biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową, zdrowotną, rodzinną oraz odbywanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone okoliczności, Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji.